

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 19 czerwca 2019 r. – UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH/Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-478/19)

(2019/C 357/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy prawa wspólnotowego – a w szczególności postanowienia traktatu dotyczące swobody przedsiębiorczości i swobody przepływu kapitału, w wykładni Trybunału – sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak przepis, o którym mowa w art. 35 ust. 10b decreto-legge n. 223/2006 (rozporządzenia z mocą ustawy nr 223/2006), w części, w której ogranicza on zastosowanie ulgi dotyczącej opłat za wpis do księgi wieczystej do zamkniętych funduszy nieruchomości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 19 czerwca 2019 r. – UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH/Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-479/19)

(2019/C 357/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy prawa wspólnotowego – a w szczególności postanowienia traktatu dotyczące swobody przedsiębiorczości i swobody przepływu kapitału, w wykładni Trybunału – sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak przepis, o którym mowa w art. 35 ust. 10b decreto-legge n. 223/2006 (rozporządzenia z mocą ustawy nr 223/2006), w części, w której ogranicza on zastosowanie ulgi dotyczącej opłat za wpis do księgi wieczystej do zamkniętych funduszy nieruchomości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte costituzionale (Włochy) w dniu 21 czerwca 2019 r. – DB/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa

(Sprawa C-481/19)

(2019/C 357/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte costituzionale

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: DB

Druga strona postępowania kasacyjnego: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 14 ust. 3 dyrektywy 2003/6/WE⁽¹⁾ jako mający nadal zastosowanie *ratione temporis*, i art. 30 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 596/2014⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwalają one państwom członkowskim na odstąpienie od ukarania tego, kto odmawia udzielenia odpowiedzi na pytania właściwego organu, z których może wynikać jego odpowiedzialność za czyn niedozwolony podlegający karze w drodze sankcji administracyjnych o charakterze „karnym”?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na tak postawione pytanie pierwsze, czy art. 14 ust. 3 dyrektywy 2003/6/WE, jako mający nadal zastosowanie *ratione temporis*, i art. 30 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 596/2014 są zgodne z art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, także w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w przedmiocie art. 6 EKPC oraz wspólnych dla państw członkowskich tradycji konstytucyjnych, w zakresie, w jakim nakładają sankcje również na tego, kto odmawia udzielenia odpowiedzi na pytania właściwego organu, z których może wynikać jego odpowiedzialność za czyn niedozwolony podlegający karze w drodze sankcji administracyjnych o charakterze „karnym”?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz.u. 2003, L 96, s. 16).

⁽²⁾ Rozporządzenie (Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. 2014, L 173, s. 1).
